

PALESTRINA

KÓRUSHIRADÓ

2/0

Pécs, 1994. őszén

HÁROM ÉV MÚLTÁN

Éppen három év telt el azóta, hogy híradónk első folyama félbeszakadt. A 11. szám címlapja azóta pihent. Most tesszük közzé, hiszen tartalma változatlanul időszerű, s összeköti híradónkat, e lappal indított második folyamával.

Miért hallgattunk? A megszakadás egyik oka, hogy hiába kértük és vártuk egyik társnőnk tudósítását Jánoshalmáról, ahol együtt voltunk Belon Gellért püspök atya emléktáblája leleplezésén. - Mivel a beszámoló írására fölkertek a kórusból is elmaradtak, arra is gondolhattunk, hogy e két dolog között okozati összefüggés van. A többhónapos, türelmes várakozási idő alatt az is kiderült, hogy a kórus tagságából csak néhányan hiányolták az elmaradt számokat. A kórus körén kívül terjesztett számok címzettjeitől alig érkezett visszajelzés. Az Új Embernek is küldtünk, a lapban volt ilyen irányú általános felhívás az olvasókhöz, de visszhangja nem volt.

És nyilvánvalóan személyes okok is közrejátszottak azon kívül, hogy az érdektelenség, pontosabban az érdeklődés hiánya lelohasztja a lelkesedést. - Az eseménydús évek során sok feladatnak kellett megfelelni. Az emlékezetesek közül: Halász Béla bácsi temetése, az angol kórus látogatásának előkészítése és lebonyolítása. Voltak sajnálatos sikertelenségek: hiába szorgalmaztuk orgonistánk díjazását, Krómy Judit több mint 4 és fél éve nem kap fizetést és gyakorlási lehetőséget is csak nagynehezen. Közel három éve hiába szorgalmaztuk a nagyértékű kottatár restaurálását, nem akadt rá illetékes, aki fölkarolta volna.

Hogy miért kezdjük mégis újra? Mert énekestársaink közül néhányan szerették volna kézbe venni a híradót, egyikük még ez év elején cikket is írt kórusunk névadójáról, s annak még ebben a Palestrina évben meg kell jelennie. Más anyagok is közlésre várnak.

S nyugodtan idézhetnénk az 1990. Szent Péter és Pál ünnepére megjelent 1. számból a "Miért fogtunk tollat?" című írást; a jelenlegi helyzet az akkorihoz hasonlít, csak nem annyira egyértelmű.

Minden esetre egy bizonyos: "Hajózni szükséges", énekelni kell.

"Az egyházi zene és ének kincstárát a legnagyobb gonddal kell megőrizni és felhasználni. Szüntelenül gondot kell fordítani az énekarokra, főként a székesegyházakban." (II. Vatikáni Zsinat: Konstitúció a szent liturgiáról 114. pont.)

ÉS IMÁDKOZZUNK A SZENTATYA BÚZDITÁSA SZERINT:

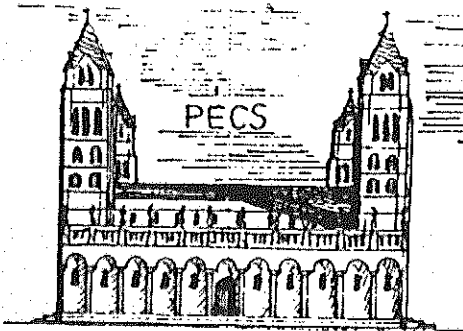
Az Úr angyala köszöntötte a Boldogságos Szűz Máriát és hírül adta a megtestesülés szent titkát.

Az Úr szolgáló leánya vagyok, történjék velem szavaid szerint.

És az Ige testté lett és miköztünk lakik. - Üdvözlégy Mária....

Imádkozzál értünk Isten szentanyja, hogy méltók lehessünk Krisztus ígéretére.

Könyörögjünk: Kérünk Téged Uristen! Öntsd lelkünkbe szent kegyelmedet, hogy mi, akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kínszenvedése és keresztje által a föltámadás dicsőségébe jussunk, Krisztus a mi Urunk által. Amen.

PALESTRINA

KÓRUS-HÍRADÓ

1991. Pápalátogatás után

"Az Ur angyala köszöntötte Szűz Máriát..."

A SZENTATYA MÁRIAPÓCSI BUZDITÁSA.

Kedves Testvérek!

1. Örömmel és meghatottsággal tölt el, hogy e gyönyörű magyar földön a nyilvánosság előtt elimádkozhatom az Urangyalát. Veletek együtt mondhatom el Máriapócs szentélyében, amely mindig fontos szerepet játszott az ország lelkiéletében.

Ez az imádság egyszerű és rövid, de tömör kifejezéseivel magában foglalja üdvösségünk központi titkát. Jól tudjátok, hogy ez az ima olyan sorsdöntő esemény következtében terjedt el az egész világon, amely hazátokhoz kötődik: a keresztények győzelméhez a Nándorfehérvár védelméért folytatott csatában.

1456-ban III. Callixtus pápa rendelte el, hogy a keresztény világban délben húzzák meg a harangokat, s kérjék Isten oltalmát e szép könyörgő imával Mária tiszteletére. Ez a könyörgés adott erőt a keresztényeknek azokban a nehéz időkben, amelyek oly sok veszedelemmel fenyegették mind a vallási, mind a polgári életet.

Ennek következtében az Urangyalát gyorsan elfogadták és bevezették az egész egyházban, mint a hála és az Istenanya közbenjárásába vett s mindig megújított bizalom fohászát.

2. Az ima történelmi eredete, a nyugalomra és békére hívó vágya, lényegében bibliai felépítése - hiszen a megtestesülésből kiindulva eljut a húsvéti titokhoz, hogy így megnyilják a végső feltámasztás reményének -: mindez a századok távlatában is megőrzi változatlan értékét és érintetlen frissességét. Az Urangyala ma is nagyon időszerű imádság.

Örömmel használnom fel ezért az alkalmat, hogy figyelmetekbe ajánljam elimádkozását a megfelelő napszakokban - reggel, délben és este, a mindennapi munka ritmusához igazodva. Kivánom, hogy a megváltás titkairól való elmélkedésben mindegyiktek vigaszt és erőt találjon. Az üdvösségnek ilyen módon felidézett történetét be kell kapcsolnunk mindennapi életünkbe, úgy, hogy azt belülről megvilágítsa és természetfölötti beteljesedése felé irányítsa.

3. A modern városokban a felhőkarcolók teteje magasabbra nyúlik, mint a templomtornyok, a forgalom zaja gyakran elnyomja a harangok zúgását, s a munkaidő gyakran nem alkalmazkodik életünk természetes ritmusához. Mindez megnehezíti az áhitat e hagyományos módjának gyakorlását.

Fontos ezért, hogy fölébe emelkedjünk a modern világ körülményeinek, és meg tudjuk őrizni lelkünk belső életének kifejezési formáit. Nagyra kell értékelnünk azt a gazdag üzenetet, amelyet az Urangyala hirtet számunkra, s ezáltal is erősítsük keresztény elkötelezettségünket, s igent mondhatunk Annak üdvözítő tervére, aki "testté lett és közöttünk lakozott".